

Μαρία Λαμπαδαρίδου Πόθου

Συλλογή
σπουριτάκια

Εικονογράφηση: ΑΛΕΞΙΑ ΛΟΥΓΙΑΚΗ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ
ΠΑΤΑΚΗ
www.patakis.gr

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙΑ

Ο πλανήτης με τα σπίτια τα κρεμαστά

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ΠΟΘΟΥ

Πατρίδα μου η Λήμνος. Από εκεί ξεκίνησα το μεγάλο ταξίδι. Το πρώτο μου βιβλίο, που άγγιξε τις καρδιές χιλιάδων παιδιών, ήταν το *Γράμμα στο γιο μου κι ένα άστρο*, που το αγάπησαν και οι μεγάλοι. Ακολούθησαν τα τρία εφηβικά μου ιστορικά μυθιστορήματα: *Η Μαρούλα της Λήμνου*, *Η Δοξανιώ* και *Νικηφόρος Φωκάς*, που ιδιαίτερα αγαπήθηκαν από τον μαθητικό κόσμο. Έγιναν πολλές σχολικές εργασίες και τέσσερις πανεπιστημιακές διατριβές. Πρόσφατα κυκλοφόρησε, από τις Εκδόσεις Πατάκη, το νεανικό μου μυθιστόρημα *Συνέντευξη με το φάντασμα του βάλτου*, που τιμήθηκε με βραβείο από το Ελληνικό Τμήμα IBBY, καθώς και το βιβλίο για μικρότερα παιδιά *Αγάπησέ με... και άλλα παραμύθια*.

Έχω γράψει είκοσι τρία μυθιστορήματα για ενήλικες, που όμως τα διαβάζουν και παιδιά, ιδιαίτερα τα ιστορικά, όπως το *Πήραν την Πόλη, πήραν την...* και *Το Ξύλινο Τείχος*.

Τα βιβλία μου έχουν τιμηθεί από την Ακαδημία Αθηνών και από το Ίδρυμα Ουράνη.

ΜΑΡΙΑ ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ΠΟΘΟΥ

*Ο πλανήτης
με τα σπίτια τα κρεμαστά*

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΣΗ
ΑΛΕΞΙΑ ΛΟΥΓΙΑΚΗ

ΣΥΛΛΟΓΗ ΣΠΟΥΡΓΙΤΑΚΙΑ

Θέση υπογραφής δικαιούχου δικαιωμάτων πνευματικής ιδιοκτησίας
εφόσον αυτή προβλέπεται από τη σύμβαση

Το παρόν έργο πνευματικής ιδιοκτησίας προστατεύεται κατά τις διατάξεις της ελληνικής νομοθεσίας (Ν. 2121/1993 όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει σήμερα) και τις διεθνείς συμβάσεις περί πνευματικής ιδιοκτησίας. Απαγορεύεται απολύτως άνευ γραπτής άδειας του εκδότη η κατά οποιονδήποτε τρόπο ή μέσο (ηλεκτρονικό, μηχανικό ή άλλο) αντιγραφή, φωτοανατύπωση και εν γένει αναπαραγωγή, εκμίσθωση ή δανεισμός, μετάφραση, διασκευή, αναμετάδοση στο κοινό σε οποιαδήποτε μορφή και η εν γένει εκμετάλλευση του συνόλου ή μέρους του έργου.

Εκδόσεις Πατάκη – Σύγχρονη λογοτεχνία για παιδιά και για νέους
Συλλογή Σπουργιτάκια – 139

Μαρία Λαμπαδαρίδου Πόθου, *Ο πλανήτης με τα σπίτια τα κρεμαστά*

Εικονογράφηση: Αλεξία Λουγιάκη

Σχεδιασμός εξωφύλλου σειράς: polka dot design

Διορθώσεις: Ευγενία Νικολάου

Σελιδοποίηση: Κωνσταντίνος Καπένης

Φιλμ, μοντάζ: Μαρία Ποινιού-Ρένεση

Copyright® Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ (Εκδόσεις Πατάκη)

και Μαρία Λαμπαδαρίδου Πόθου, Αθήνα, 2017

Copyright® για την εικονογράφηση Σ. Πατάκης ΑΕΕΔΕ

(Εκδόσεις Πατάκη), Αθήνα, 2017

Πρώτη έκδοση από τις Εκδόσεις Πατάκη, Αθήνα, Οκτώβριος 2018

ΚΕΤ Β215 ΚΕΠ 800/18 ISBN 978-960-16-7546-6

ΠΑΝΑΓΗ ΤΣΑΛΔΑΡΗ (ΠΡΩΗΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ) 38, 104 37 ΑΘΗΝΑ,

ΤΗΛ.: 210.36.50.000, 801.100.2665, 210.52.05.600, ΦΑΞ: 210.36.50.069

ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΗ: ΕΜΜ. ΜΠΕΝΑΚΗ 16, 106 78 ΑΘΗΝΑ, ΤΗΛ.: 210.38.31.078

ΥΠΟΚ/ΜΑ: ΚΟΥΡΥΤΣΑΣ (ΤΕΡΜΑ ΠΟΝΤΟΥ – ΠΕΡΙΟΧΗ Β' ΚΤΕΟ), 57009 ΚΑΛΟΧΩΡΙ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ,

ΤΗΛ.: 2310.70.63.54, 2310.70.67.15, 2310.75.51.75, ΦΑΞ: 2310.70.63.55

Web site: <http://www.patakis.gr> • e-mail: info@patakis.gr, sales@patakis.gr

Στον Θεόφιλο και στη Μαρίνα

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΩΤΗ: *Ο πλανήτης των πουλιών*

11

ΙΣΤΟΡΙΑ ΔΕΥΤΕΡΗ: *Ο πλανήτης των φυτών*

19

ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΡΙΤΗ: *Ο πλανήτης με τα σπίτια τα κρεμαστά*

33

ΙΣΤΟΡΙΑ ΠΡΩΤΗ

Ο πλανήτης των πουλιών

ΕΓΩ ΕΙΜΑΙ ο τρίτος Τοτό, ο Τοσούλης Τοσοδούλης.
Ο πρώτος, ο αρχηγός, είναι ο Τοτό Άλφα.

Ο δεύτερος, που υπακούει στον πρώτο, είναι ο Τοτό Βήτα.

Κι εγώ είμαι ο τρίτος.

Φορώ ένα καρό βρακί κι ένα μακρύ ως τον αστράγαλο αδιάβροχο. Γιατί εκεί που τριγυρίζουμε, στο Τοτοδιάστημα, υπάρχει μια φεγγαρόσκονη, και πασπαλίζεσαι, ζαλίζεσαι, στροβιλίζεσαι.

Ο Τοτό Άλφα φορά καπέλο με δύο άστρα αληθινά.

Ο Τοτό Βήτα φορά καπέλο με ένα άστρο αληθινό.

Εγώ, όχι. Δεν φορώ καπέλο. Ούτε άστρο αληθινό. Όμως ονειρεύομαι, όταν μεγαλώσω, να φορώ ένα καπέλο με τρία άστρα αληθινά, που θα γυαλίζουν και θα φωτίζουν και θα μυρίζουν όλα τα ρόδα του ουρανού.

Ο Τοτό Άλφα φορά μπότες αψηλές κόκκινες με κορδόνια από δέρμα ελαφιού.

Ο Τοτό Βήτα φορά μπότες πιο χαμηλές με κορδόνια από λινάρι.

Εγώ, όχι. Φορώ κάτι παλιά παπούτσια και ποτέ δεν έχω κορδόνια. Όλο μου κόβονται και τα χάνω. Αν σας περισσεύει κανένα ζευγάρι κορδόνια, ω πολυαγαπημένοι, στείλτε τα μου: Προς Τοτόν Τοσούλην Τοσοδούλην, που δεν φορά καπέλο, ούτε άστρο αληθινό, θα τα λάβω. Αυτός είμαι εγώ. Δεν υπάρχει άλλος.

Τούτη την ώρα που σας γράφω, είμαστε και οι τρεις μέσα σ' ένα κόκκινο ολοκαίνουριο μικρό τρακτέρ, που η μηχανή του είναι σαν μια μεγάλη κόκκινη καρδιά, ντου κου ντουκ, ντου κου ντουκ, και σε κάνει να μαγεύεσαι, να ονειρεύεσαι, να γεύεσαι τη γλύκα της δουλειάς.

Ο Τοτό Άλφα είπε: Θα γίνουμε γεωργοί, θα οργώνουμε καλά το χώμα και θα σπέρνουμε τον καρπό. Ύστερα θα θερίζουμε και θα αλωνίζουμε και θα μυρίζουμε όλα τα αρώματα του βουνού και του κάμπου.

Και το ψωμί που θα τρώμε θα έχει μέσα του όλα τα αρώματα του βουνού και του κάμπου.

Όμως ο ήλιος μάς χτυπά απ' το πρωί κατακέφαλα, ω πολυαγαπημένοι. Και δεν αντέχουμε την πολλή ζέση. Δεν αντέχουμε την πολλή δουλειά. Ας τ' αφήσουμε για αργότερα το επάγγελμα αυτό, είπε ο Τοτό Άλφα. Καλύτερα να τρώμε ψωμί έτοιμο, κι ας μην έχει μέσα του όλα τα αρώματα του βουνού και του κάμπου. Κι έτσι γυρίσαμε στο τοτόσπιτό μας, κουρασμένοι, εξαντλημένοι, μαγεμένοι από τα αρώματα του βουνού και του κάμπου.

Καλύτερα να πάμε στον πρώτο τοτοπλανήτη του τοτοδιαστήματος, να κάνουμε την τύχη μας εκεί, είπε πάλι ο Τοτό Άλφα. Και τούτη την ώρα που σας γράφω, βρισκόμαστε κιόλας μέσα στον ουρανοκουβά, που είναι το διαστημόπλοιό μας. Ένα πελώριο σκονί, στηριγμένο κάπου ανάμεσα στ' αστέρια, μας τραβά προς τον ουρανό, σαν να είμαστε σε μαγκανοπήγαδο. Κάνει ακριβώς τον ήχο του μαγκανοπήγαδου, γρι λι γρι, γρι λι γρι. Και καθώς ο ουρανοκουβάς είναι ανοιχτός, βλέπουμε κάτω τη γη με όλα τα βουνά της και τα ζωντανά της και τα μυστικά της.

Το μαγκανοπήγαδο είναι μια λέξη της γιαγιάς, ω πολυαγαπημένοι, που βαριέμαι τώρα να σας εξηγήσω. Μα αν το θέλετε πολύ, στείλτε μου ένα γράμμα: Προς

Τοτόν Τοσούλην Τοσοδούλην, που δεν φορά καπέλο, ούτε άστρο αληθινό, θα το λάβω. Αυτός είμαι εγώ. Δεν υπάρχει άλλος.

Φτάνουμε στον πρώτο τοτοπλανήτη, που έχει ένα μόνο χρώμα, το πορτοκαλί. Και έχει ένα μόνο είδος ζωντανών: Πουλιά. Μεγάλα και μικρά πουλιά, μακριά, χαρωπά, που τα φτερά τους κάνουν έναν ήχο ανάλαφρο, φρου φρου φρου, κάποτε πιο δυνατό, φρουουπ φρουουπ, έναν ήχο που σε νανουρίζει και σ' αποκοιμίζει και σε γεμίζει με σκέψεις γλυκές, ξεκουραστικές.

Αν υπάρχει κάτι να φάμε, κάτι να πιούμε, κάπου να πλυθούμε και να κοιμηθούμε. Το ταξίδι μας ήταν μεγάλο και η φεγγαρόσκονη κόλλησε πάνω στο δέρμα μας, φέγγουμε, δεν το βλέπετε; είπε ο Τοτό Άλφα στον αρχηγό των πουλιών.

Κι ευθύς έτρεξαν όλα μαζί τα πουλιά και μας έφεραν για φαγητό σποράκια, σκουληκάκια, πετραδάκια. Ένα πλούσιο γεύμα, μας είπαν.

Εγώ δεν πήρα ούτε μπουκιά. Ούτε ο Τοτό Άλφα ούτε ο Βήτα.

Δεν πεινάμε, είπαμε. Μόνο αν είχε λίγο νερό, γιατί το ταξίδι μας ήταν μεγάλο. Κι ευθύς μας έφεραν από μια μικρή λίμνη να πιούμε.

Πρώτη φορά κρατώ στο χέρι μου αντί για ποτήρι μια λίμνη και πίνω νερό, ω πολυαγαπημένοι, και δεν

μπορώ να σας περιγράψω τι βλέπω και τι ακούω. Όλων των ειδών τα μικρά ψαράκια, τα μαργαριταράκια, τα καβουράκια. Κι όλων των ειδών τα θροΐσματα, τα πιπιλίσματα, τα ξεχειλίσματα.

Ύστερα, μας έφεραν από μια φωλιά για να κοιμηθούμε.

Ήταν φτιαγμένη από μικρά μικρά χορταράκια και ξυλάκια και αγκαθάκια, περίτεχνα φτιαγμένη, αλήθεια! Και ο καθένας μας μπήκε στη δική του. Μα πώς να κλείσουμε μάτι!

Τούτος ο πλανήτης δεν είναι για εμάς! Είπε ο Τοτό Άλφα. Προτιμώ τον πλανήτη Γη που έχει πολλά χρώματα, πολλά είδη ζωντανών, κι ένα αληθινό κρεβάτι με στρώμα μαλακό, α πα πα, δεν είναι για εμάς, φεύγουμε.

Τούτη την ώρα που σας γράφω, ω πολυαγαπημένοι, είμαστε και πάλι μέσα στον ουρανοκουβά και κατεβαίνουμε, γρι λι γρι, γρι λι γρι, με το σκοινί του μαγκανοπήγαδου.

Ω σίγουρα, προτιμούμε τον πλανήτη Γη, που έχει όλα τα χρώματα, το ρουμπινί και το θαλασσί και το πράσινο βαθύ, και έχει όλα τα είδη των ζωντανών, το αρκουδάκι και το ελαφάκι και τη σαουρούλα και τη γατούλα και τον πονηρό λαγό και το φίδι το κουλουριαστό.

Πάντως εκείνο που θα μου μείνει αξέχαστο από τον πλανήτη των πουλιών είναι ο ήχος από το νερό της

λίμνης με όλα τα θροΐσματα και τα πιπιλίσματα και τα νανουρίσματα. Και ο ήχος από τα φτερά των πουλιών, φρρρρρουου φρρρρουου φρρρρουοοπ.

Και τώρα καληνύχτα, ω πολυαγαπημένοι, και όνειρα γλυκά, σας φιλώ με αγάπη, Τοτό Τοσούλης Τοσοδούλης, που δεν φορά καπέλο ακόμα ούτε άστρο αληθινό.